

INTERVIEW VAN DE MAAND

Jan Hillen

Een interview met Jan Hillen, kunstenaar en buurman van de kerk De Wijngaard, is een garantie op een boeiend gesprek met een mens in de stad, die durft dromen zonder direct kerkelijk of vanwege zijn geloof verworteld te zijn in de protestantse traditie. Hij kan de ontmoeting en gesprekken in de kerk en straks tijdens de tentoonstelling zeker waarderen en hij is blij dat hij zijn werk mag tonen. Hij hoopt zo zijn perspectief en ritme op grafische en kunst'zinnige' wijze te kunnen doorgeven. Hij hoopt dat mensen hun verhaal hieraan kunnen verbinden.

'Een proces om vanuit een lijnenspel perspectief op te bouwen en te vinden op ritmische wijze, om daarna alles te verbinden en te verdiepen'. Zo omschreef Jan Hillen zijn inspiratie als kunstenaar tijdens het interview. Dit is wel heel kort geschetst en

misschien ook cryptisch om zijn werk te duiden. Als je zijn grafisch werk ziet kun je daar echter wel een beeld van vormen.

Gestimuleerd door de Steinerschool en later Sint Lucas in Brussel, ontdekte Jan al vrij jong zijn talent voor het tekenen. Maar hij ervaarde ook dat die bemoediging om verder te bouwen met zijn talent in het gewone onderwijs niet echt gedeeld werd. De prioriteit lag eerder op kennis, maar daar lag niet

zijn talent. Het raakte hem ten diepste als persoon. In latere instantie botste hij opnieuw op de harde realiteit die andere prioriteiten stelde, zoals tijdens zijn verplichte legerdienst.

Zijn eindwerk voor de secundaire school op Sint Lucas ging op over het bijenhotel. Het belang van bijen is nu opnieuw heel actueel in deze tijd van klimaatcrisis. Hij ervaart het werk van toen als een enigszins visionair werk, achteraf gezien. De bekende cartoonist Gerard Alsteen (GAL) was zijn leraar destijds en uitte zijn waardering voor zijn werk met 'ga zo door'. Dat was een belangrijke stimulans om als kunstenaar op kritische wijze de zure regen en verwaarlozen van de natuur aan te kaarten en in perspectief te plaatsen. Zijn uitleg is niet enkel een verhalend gebeuren maar steeds laat hij op zijn iPad tekeningen zien die de uitleg onderstrepen. Hij illustreert de hittegolven en ozonverschijnselen in zijn werk O'ZON waarin op kunstzinnige wijze de gekwetste natuur en de lijdende mens met haar, aan bod komt.

Jan is geen traditioneel kerkmens, maar geeft de kerk hier en daar wel een plaats in zijn werk omdat kerken plaatsen zijn die perspectief laten zien en vertalen voorbij het individualisme dat zich vertaalt in de vele hokjes van appartementsgebouwen. In de kerk ervaar je, zo Jan, het hogere omdat je je blik naar boven kunt laten gaan in de ruimte. Het is een plaats om je te bezinnen, waar je mag zijn zoals je bent, zowel in het samenzijn als in de stilte van het bidden.

Het bijbelverhaal dat in deze dagen steeds bij hem opkomt, is het verhaal van Noach. Hij ervaart het als heel actueel in zijn dreiging én in de hoop die het verhaalt aan het einde met de duif en de kleine mirtetak. Zijn schets die hij tevoorschijn tovert vertaalt zijn Noach-ervaring in een Ark omringd door bonen boven een verwoeste aarde.

Hij tekent eerder gebouwen, vormen, dan de natuur en de mensen. Soms even krijgen ze een plaats in het lijnenspel als 'Mountain looking to the sky' of als een adelaar die hetgeen beneden is, dreigend overvliegt (zie vorige pagina).

Zijn uitgangspunt is een lijn die getrokken wordt of is. Het lijnenspel dat hij componeert tot een grafiek begint meestal met enkele lijnen die op zoek zijn naar ritme en verbinding met soms verrassende wendingen in de tekening die

hij zelden van tevoren kent. Het is zoals het leven. Hoe het leven verloopt weet je ook niet altijd van tevoren. Het gebeurt.

Hij wil zich thuis kunnen voelen op de aarde en volgt daarom kritisch het chaotisch gebeuren in de realiteit van vandaag. Hij vindt dat ook de rol van kunst om op de essentie van het bestaan te wijzen en te voorkomen dat (steeds opnieuw) dezelfde fouten worden gemaakt die het leven en samenzijn bedreigen.

In de komende tijd zou hij graag met ds. Bert Dicou stilstaan bij Genesis, uitleg krijgen over het eerste boek en verhaal in de Bijbel. De compositie van het scheppingsverhaal laat naar zijn aanvoelen ook perspectief zien in het ritme waarmee het verteld wordt.

Hij hoopt dat zijn werken, letterlijk en figuurlijk, perspectief laten zijn en geven aan de bezoekers van zijn tentoonstelling in de kerk De Wijngaard vanaf oktober. Hij wil graag met de mensen daarover in gesprek gaan of in stilte ruimte geven tot verdieping en ontdekking.

Het gesprek werd opgetekend door Tetty Rooze.

*Meer info over de tentoonstelling vindt u in de rubriek De Wijngaard.
Vernissage op 1 oktober.*